

Kap vēitelē rastē?

Tas mona vākūitis – gatavā padūkēs:
Grankēs prisilakēs, „kaifa“ prisirūkēs,
Deblēj žmuonis, bledstvēj, dauža longus...
Kou darītē, kou, dēivali, brongus?

Juk nebgal, kap seniau, doutē i marmūzē, –
Už vākū skriaudēma tūpsis i kaliūzē.
Rēk rokoutēis dailē, laisvė keravuotē,
Ē vēinam spakainē vēskou apgalvuotē.

Darba nier... Vo muokslā – tiktā puonams,
Bēznis ē prekība – mafējēs brétvuonams.
Žemēs ūkis – dornēms... Kor anou padietē?
Kāp vēitelē rastē tuokēm margam svietē?

Ka jau nieka gera sogalvuot nebmuoko –
Gal išgrūstē vaiki tuoliau – i Euruopa?
Tik je nusmeigs anou tēn kuoks nuors lietovis,
Kāp parvešio graba? Toukart aš – pražovēs!

Nieka nebsoprasdams, veizous aš i vēršo:
A jau pondēivs momis sovēsam ožmērša?
Ē līg pasēruodē pro žvaigždieliu ongas –
Artēi tep pri monēs – pardaug artēi – dongos...